

NEKROLÓG

Dr. Gólya János
(1950–2013)

A nyár közepén mindnyájunkat megdöbbentő, tragikus hír terjedt szét az országban, szinte órák alatt: rövid ideig tartó, de súlyos betegségben elhunyt dr. Gólya János, nyugalmazott egyetemi docens!

Váratlanul és fiatalon, örökre eltávozott körünkől a hazai és az európai erdésztszadalom közismert és megbecsült alakja; aki kiváló szakismeretének és nyelvtudásának köszönhetően magabiztosan mozgott úgy a gyakorlati életben, mint az elméleti kutatás és a felsőoktatás szintjén - itthon és külföldön egyaránt. Szenvedélyesen kutatott és vizsgált szűkebb szakterülete az erdőhasználatban, a fakitermelés volt, annak is főleg a technológiai kérdései; de elmélyülten foglalkozott ergonómiai, eszközfejlesztési és ökonómiai kérdésekkel is, és a bükk álgesztésedésének problémájával kapcsolatban is új eredményeket ért el.

Életrajza felvázolásakor eseményekben és eredményekben gazdag szakmai pályafutásról emlékezhetünk meg.

1950. május 17-én született, Gödöllőn. Az általános iskolát 1956-64 között végezte el, Turán.

1964-68 között a pannonhalmi Bencés Gimnáziumban folytatott középiskolai tanulmányokat, majd 1968-ban ott tett érettségi vizsgát. 1968-tól a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karának hallgatója volt, ahol 1974-ben erdőmérnöki oklevelet szerzett. Az akkori Államvizsga Bizottság tagjaként dr. Szász Tibor, ERTI főosztályvezető figyelt fel a fiatal tehetségre, és hívta meg munkatársának a kutatóintézetbe.

Így került 1974 augusztusától az Erdészeti Tudományos Intézet soproni Kísérleti Állomására. Beosztása kezdetben tudományos segédmunkatárs, majd 1984-től tudományos munkatárs, 1996-tól 1998-ig pedig tudományos főmunkatárs volt

Az ERTI-ben kutatásai elsősorban a vállalati, üzemi munkaszervezés és munkavédelem területére terjedtek ki. Foglalkozott a hálótervezés erdőgazdasági alkalmazásának lehetőségeivel, az erdészeti normák készítésével, a motorfűrészek vágásidő- és vágásteljesítmény vizsgálatával, a kalkulátorok vágásterületi munkaidő-felvételezésben való alkalmazásával és különböző fahasználati gépek munkaszervezésével.

Vizsgálta a munkaidőalap kihasználását a fakitermelésben és a faanyagmozgatásban. Elemezte a kíméletes fakitermelés jövedelmezőségre való hatását, és az ehhez kapcsolható ösztönzési rendszereket. Folyamatosan végzett fahasználati költség-hozam számításokat is. Tevékenységének jelentős részét tették ki olyan munkavédelmi kérdések, mint a fadöntés baleseti veszélyhelyzeteinek feltárása és munkavédelmi szakvélemények készítése. Végig szorosan együttműködött a hasonló területet kutató és oktató egyetemi kollégákkal; eredményeiket kölcsönösen megismertették egymással és hasznosították a saját területükön.

1991-től mellékfoglalkozásban erdészeti eszközök, felszerelések forgalmazásával és erdészeti szolgáltatással foglalkozott az ország egész területén

Már az 1980-as évek elejétől segítette az egyetemen folyó gyakorlati és elméleti oktatást. Gyakorlati bemutatókat tartott a hallgatóknak, vendégelőadóként szerepelt a nappali- és szakmérnök-képzésben, valamint a vezetőképző tanfolyamokon. Előadásait mindig a legkorszerűbb oktatástechnikai eszközökkel tette szemléletessé, gyakran látványossá.

A Soproni Egyetem többszöri meghívására 1998-ban végül az Erdőhasználati Tanszékre került mint tanszéki főmunkatárs, majd 2001. májusától mint egyetemi adjunktus. Alapjaiban újíította meg és tette hatékonyá az erdőhasználatban gyakorlati oktatását; majd később rendszeresen megírta és frissítette az általa oktatott elméleti tárgyak jegyzet-és segédanyagait. Doktori tárgyat is oktatott, több sikeres doktorandusz témavezetője volt. Oktatóként a hallgatók nevelését is fontosnak tartotta; szigorúan bánt velük, megkövetelte a fegyelmet; de a fiatalok vidám incselkedéseiben is partnerük volt – a balesetveszélyes fakitermelési gyakorlatok után.

Ő maga – levelező doktoranduszként – sikeres vizsgák, szigorlatok és védések után – 2003-ban szerzett doktori (Ph.D.) fokozatot. Értekezésének címe: „Fakitermelési munkarendszerek gyérítésekben” volt; mely témakörben korábban európai hírnévre tettek szert, az ERTI-ben működő kutatócsoportjának tagjaival együtt.

2004 januárjában egyetemi docenssé nevezték ki. 2004 júliusától 2006 decemberének végéig pedig (Intézetbe történő integrálásáig) az Erdőhasználati Intézeti Tanszék vezetője volt.

2010 novemberében egyetemi docensként kérte nyugdíjaztatását.

Az egyébként Magyarország által kezdeményezett és elsőként hazánkban megrendezett Nemzetközi Fakitermelő Verseny (később Fakitermelési Világbajnokság) átmeneti magyar eredménytelensége után Gólya János aktivitásának köszönhető az újabb kiválólhelyezések.

1989-ben lett a Magyar Fakitermelő Válogatott edzője, 1991-től pedig csapatvezetője. 1992-től volt elnöke az általa kezdeményezett Fakitermelési Munkakultúra Alapítvány kuratóriumának. 2008 februárjában az IALC (Fakitermelő Versenyek Nemzetközi Szövetsége) vezetőségébe választották, ahol a versenyszabályzat és a kiértékelés kidolgozásának felelőse volt.

1974-től volt tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, ahol 1993-1998. között ellátta az Erdőhasználati Szakosztály titkári teendőit is.

János kritikus volt, nehezen tűrte a pontatlanságot, a trehányságot. Ám mindig ugyanazt követelte magától, amit másoktól is elvárt. Precíz, pontos, mindenre kiterjedő figyelme jó szervezőkészséggel párosult. Őszinte tisztelettel tekintett az idősebb kollégákra, becsülte, értékelte a teljesítményüket. Mindig erőteljes együttérzést tanúsított mások személyes problémái iránt. 1975 óta élt házasságban. Felesége, három gyermeke és három unokája mellől ragadta el a halál.

Nyugodjál békében, emléked megőrizzük, eredményeidet továbbadjuk.

Dr. Marosi György (ERTI)

Dr. Rumpf János (NYME)